

ת"פ 31165/02/22 - מדינת ישראל, ע"י ב"כ, נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 31165-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ, עו"ד מאיה אשכנזי
נגד	
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ, עו"ד דמיטרי ברנסטיין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בהתאם להודאתו ביום 17.7.22 בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת תקיפה סתם כלפי בן-זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם *** (להלן: "**המתלוננת**") בני-זוג פרודים כ-4 שנים ולהם 4 ילדים קטינים משותפים.
3. **באישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך שבתאריך 9.2.22 נכנס הנאשם ללא הסכמת המתלוננת לדירה בה התגוררה עם הקטינים. הנאשמת ביקשה מהנאשם מספר פעמים לעזוב את המקום, הנאשם סירב ובתגובה השיב כי לא ישלם לה מזונות. המתלוננת שבה וביקשה מהנאשם לעזוב את הדירה, בתגובה נטל הנאשם סכין, התקרב למתלוננת ואמר: "**תשבי בשקט, יש לך נכות 100 אחוז אם תעשי משהו, אני אגיד שאת לא יכולה לטפל בילדים**", כל זאת בנוכחות הקטין. המתלוננת ניסתה לקום ממקומה אך הנאשם, אשר אחז בסכין בידו, אמר לה: "**תשבי, תשבי**". המתלוננת התקשרה למשטרה ולהוריה.
4. **באישום השני**, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן-זוג. כ-4 שנים עובר למתואר באישום הראשון, בעת ששהו הנאשם והמתלוננת בכנרת, הכה הנאשם את המתלוננת בראשה.
5. אין הסכמה עונשית בין הצדדים.

עדים לעונש

6. המתלוננת העידה כעדה לעונש מטעמו של הנאשם וביקשה הקלה בעונשו. לדבריה לא תהסס לדווח לרשויות במידה והנאשם יסטה מדרך הישר.
7. אמו של הנאשם, ביקשה להקל בעונשו וציינה כי הנאשם מסייע להם כלכלית.

טענות הצדדים לעונש

8. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות ולחומרת המעשים, וטענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בכללם שלמות גופה ושלווה נפשה של המתלוננת בפרט במסגרת התא המשפחתי. לדבריה, מידת הפגיעה בערכים אלו גבוהה נוכח העובדה שבנם הקטין היה נוכח ועד להתנהגותו של הנאשם, שאחז בסכין.
9. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.
10. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את העובדה שלחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות, הכוללות הרשעה בעבירה של תקיפת סתם ואיומים כלפי אותה בת זוג. עוד ציינה כי לפני בית המשפט לא הונח תסקיר שירות מבחן, והמשמעות היא שמסוכנותו של הנאשם לא נבחנה על ידי גורם מקצועי וכי לא קיימים שיקולי שיקום כלשהם. נטען לקיומה של מסוכנות קונקרטית וממשית. מנגד, נטען כי יש לשקול לקולא את את הודאתו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי.
11. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.
12. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי הנאשם סבל ממכאובים וממצוקה נפשית, ונטל משככי כאבים מעבר לנדרש אשר גרמו להתנהגותו השולית. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי ובפרט, את עדותה של המתלוננת.
13. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ספונטני ללא תכנון קודם. זאת ועוד, כשהגיעה המשטרה למקום, הנאשם והמתלוננת שהו בחדרים נפרדים. אשר עובדות האישום השני, נטען לחלוף הזמן באשר האירוע התרחש כ:4 שנים עובר למועד המתואר באישום הראשון.
14. בהתייחס לרישומיו הפליליים של הנאשם נטען כי הרשעתו הקודמת בעבירה של תקיפה סתם ואיומים כלפי בת-זוג, היא משנת 2012 בגינה נגזר עליו עונש של מאסר על תנאי בלבד.
15. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם נטל אחריות, טרם מעצרו תמך כלכלית במשפחתו אשר נותרו כעת ללא פרנסה.
16. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה לאישום הראשון, הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי עבודות שירות. באשר לאישום השני, ביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד חודשיים בדרך של עבודות שירות. לבסוף ביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחמים ולהסתפק בימי מעצרו.
17. הנאשם הביע חרטה על המקרה, והדגיש כי לא יחזור על מעשיו אלו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

18. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

19. כתב האישום מתאר שני אירועים נפרדים שאירעו במועדים שונים. לפיכך, בהתאם למבחני הפסיקה סבורני כי יש לראות כל אחד מהאישומים כאירוע בפני עצמו. מכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהאירועים **מתחם עונש הולם נפרד**, (ר' למשל ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל פורסם בנבו, 29.10.14).

20. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה היתרה הטמונה בעבירות המבוצעות בתוך המשפחה ואת הצורך להילחם בהן באמצעות הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. בעניין זה, ר' למשל ע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, שם נקבע בין היתר: **"בתי משפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו..."** וכן, ר' ע"פ 6758/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** ורע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל**.

21. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ממשית וזאת בשים לב למהות העבירות, אופיין והנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירות האלימות והאיומים הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו. היטיב להגדיר זאת בית המשפט ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל**: **"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה"**.

22. במסגרת הנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי לכך שמדובר בשני אירועים נפרדים, ולהתנהלותו הכוחנית החוזרת ונשנית של הנאשם כלפי בת זוגו. חומרת יתר נלמדת מעצם האיום בשימוש בנשק קר. באישום הראשון, הנאשם איים על המתלוננת בעודו אוחז בסכין, בנוכחות ילדם הקטין, ובאישום השני, הנאשם הכה את המתלוננת בראשה.

מדיניות הענישה

23. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרי אלימות דומים כלפי בן-זוג הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. רע"פ 3077/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם כנגד העונש אשר הוטל עליו בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג. המבקש **"דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"**. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 6 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה והודגש הצורך בגינוי חריף של מעשי הנאשם ועל ענישה שתהלוך את חומרתם.

ב. ע"פ 1616-12-20 (מחוזי מרכז) **פיקדו נ' מדינת ישראל**, הורשע המערער, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בן-זוג. המערער תפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שצפתה במתרחש צעקה למערער להפסיק, ובתגובה הוא איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הושתו על המערער 6 חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים,

3 (חודשים), כך שנדון לעונש מאסר בן 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי, המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

ג. רע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, וכתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. בסמוך למתואר, בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות לערער, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן-זוג. הנאשם סטר על פניה, תפס בידה ומשכה לכיוונו כשניסתה להתרחק, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר), בהמלצה שלילית של שירות המבחן והוא נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

24. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מעלה כי ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ר' בעניין זה למשל: רע"פ 96/16 טמזרטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור [פורסם בנבו] (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן [פורסם בנבו] (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט [פורסם בנבו] (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' [פורסם בנבו] (04.11.2013).

25. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירת תקיפה סתם כלפי בת-זוג, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. מתחם העונש ההולם בגין עבירת איומים נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות תיק זה, המתחם הכולל שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

26. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא. איזון השיקולים השונים, ונסיבות מעשיו של הנאשם מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי לצד רכיבי ענישה נלווים.

העונש ההולם

27. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה, הביע חרטה, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. עוד התחשבתי בחלופי הזמן ובפרט בהקשר לעבירת התקיפה שבוצעה לפני כ:4 שנים.

28. מנגד, כנסיבות לחומרה, התייחסתי לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל, בין היתר, עבירות של תקיפת סתם ואיומים כלפי אותה בת-זוג, וכי עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בגינה, לא הרתיע אותו לבצע את העבירות שביצע, כל זאת אל מול פניו המשתאות של ילדם הקטין. נתתי דעתי לכך שלא הונח לפניי תסקיר שירות מבחן ולא נבחנה רמת מסוכנותו של הנאשם. לא הונחו בפניי שיקולי שיקום.

29. על פי עובדות כתב האישום הקודם בו הורשע הנאשם, הוא תקף את המתלוננת (סטר לה) ואיים עליה בעת שהיה בגילופין.

30. שקלתי אף את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות האלימות והאיומים כלפי בת-זוג וכן את הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים. במקרה זה נוכח התנהגותו החוזרת ונשנית של הנאשם כלפי אותה בת זוג יש מקום להטלת ענישה קונקרטיה וממשית.

סוף דבר

31. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
 - ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
 - ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לבל יעבור עבירות איומים או כל עבירת אלימות מסוג עוון.
 - ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.12.22, וכל ראשון לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי וישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום. הקנס יועבר תוך 3 ימים. הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.
 - ה. המאשימה עתרה לפיצוי חלף קנס. נוכח דברי המתלוננת והתרשמותי כי הנאשם והמתלוננת חולקים משק בית משותף אין כל אפקטיביות להטלת פיצוי ולפיכך אין מקום לעשות כן.
- ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.